

domsskyldens størrelse, og det kunne da i udstykningsbevillingen fastsættes, hvorledes ejendomsskylden i den tilbageværende del af vurderingsperioden skulle fordeles på parcellerne, i hvilken henseende der kunne tages hensyn til de ønsker, som derom måtte være fremsat i udstykningsandragendet. Hvis det skønnedes nødvendigt, kunne dog finansministeren derefter bestemme, at der skulle foretages en omvurdering af samtlige parceller hver for sig.

2. Ved lov nr. 93 af 6. april 1906 om jords udstykning og sammenlægning bestemtes i § 1, stk. 7: Såvel den ejendom, hvorfra en udstykning har fundet sted, som den eller de fremkomne ny eller sammenlagte ejendomme vil være at omvurdere til ejendomsskyld ved næste halvårlige vurdering.

Skattedepartementets cirkulære af 20. juni 1906 forklarede dette derhen, at omvurdering dog først skulle ske, når udstykningen var endelig iværksat derved, at en eller flere af parcellerne udskiltes fra den øvrige ejendom og ved salg — eventuelt også ved stiftelse af brugsforhold eller på anden måde — overgik til at blive selvstændige ejendomme eller ved salg sammenlagdes med andre ejendomme under samme ejer.

Samtidig fastslog cirkulæret, at der i tilfælde af ekspropriation på tilsvarende måde ved den nærmest følgende halvårsvurdering burde foretages vurdering af såvel den eller de eksproprierede dele af ejendommen, som af den tilbageværende del, for så vidt de pågældende dele ikke var undtagne fra vurdering.

3. Lov nr. 105 af 18. april 1910 om jernbaneskyld fastsatte i § 3, at de berørte ejendomme, når en ny banes retningslinie og stationernes beliggenhed var endeligt approberet af ministeriet for offentlige arbejder, skulle omvurderes ved den nærmest påfølgende halvårlige vurdering til ejendomsskyld, hvorunder den for ejendommen ved baneanlægget fremkomne værdistigning særskilt ansattes, mens omvurderingen i øvrigt lagdes til grund ved beregningen af ejendomsskylden på sædvanlig måde.

4. Lov nr. 321 af 22. december 1915 om en alm. vurdering til ejendomsskyld og om ændring i lov om ejendomsskyld nr. 103 af 15. maj 1903. Efter denne lov skulle alm.

vurdering finde sted pr. 1. juli 1916 (3. alm. vurdering) og derefter hvert 3. år. Der skulle fortsat foretages halvårsvis omvurdering pr. 1. juli og 1. januar, men fremtidig alene efter begæring, der dog også skulle kunne fremsættes af kommunalbestyrelsen (§ 2, stk. 5).

I tilfælde af udstykning skulle vurderingsrådet derimod kun fastsætte, hvorledes ejendomsskylden for den samlede ejendom i den tilbageværende del af vurderingsperioden skulle fordeles på lodderne, og tilsvarende skulle forholdes med hensyn til eventuel jernbaneskyld (§ 11, stk. 3 og 4).

Skattedepartementets cirkulære af 8. januar 1917 fastslog, at vurderingsrådet på samme måde i tilfælde af ekspropriation alene skulle foretage fordeling af den hidtidige ejendomsskyld uden at foretage omvurdering.

Det var anført i motiverne til 1915-loven, at de 3-årige perioder uden omvurderinger uden efter begæring, var foreslået for at undgå de uligheder i beskatningen, der ellers fremkom, et forhold som de stedlige vurderingsmyndigheder undertiden mod den gældende lovs bestemmelser havde søgt at råde bod på ved at lægge hovedvurderingens prisniveau til grund, i stedet for det på omvurderingstiden gældende.

5. Lov nr. 671 af 21. december 1918 om ændring i lov om ejendomsskyld udskød den alm. vurdering (4. alm. vurdering), der skulle finde sted i 1919, til 1920.

6. Lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme. Efter denne lov skulle alm. vurdering finde sted pr. 1. januar 1924 (5. alm. vurdering) og pr. 1. januar 1927 og derefter hvert 5. år.

Omvurdering imellem de almindelige vurderinger skulle fremtidig kun finde sted en gang årligt pr. 1. januar og skulle have skattemæssig virkning fra begyndelsen af det pågældende år.

Omvurdering skulle finde sted
1°) efter begæring af den skattepligtige,
2°) af ejendomme, som på grund af opførelse af nye bygninger, tilbygninger til eller ombygninger af ældre bygninger, måtte antages at være steget mere end 2.000 kr. i værdi,
3°) af ejendomme, ved hvilke udstykning eller sammenlægning havde fundet sted,